

Amerikaans zomerkamp

De schoolbel was net gegaan. Na het speelkwartier weer terug in de klas, dat viel niet mee. Meneer Jacobs begon op fluisterton te vertellen. Al snel werd het stil. Het was juni 1979, nog een paar weken en dan zou de zomervakantie beginnen.

Meneer Jacobs vertelde over de tijd dat hij nog een jonge Harrie was. Hij was 22 en had net zijn onderwijzersdiploma op zak. Klaar voor een eigen klas! Maar voordat hij ging lesgeven, nam hij het vliegtuig om te gaan werken in een summercamp in ... Amerika! Toen hij dit magische woord uitsprak, had ik daar meteen beelden bij. Ik zag cowboys en indianen, hoge wolkenkrabbers, Superman en iedereen reed in een grote auto. Het verhaal stopte even. Meneer Jacobs keek over onze hoofden heen en leek even afwezig te zijn. Het verhaal ging verder ...

*'Ik snapte ineens
wat discriminatie
echt betekende'*

'Ik was de leider van een groep kinderen uit een hele grote stad in Amerika:

New York. Zo groot, dat als iedere New Yorker aan twee Nederlanders een brief stuurt, iedereen in Nederland post krijgt. De kinderen logeerden drie weken op ons kamp en we deden allemaal leuke dingen. Ze waren anders dan jullie. Er waren zwarte, bruine en blanke kinderen die woonden in oude huizen in gevaarlijke straten. Een van de jongens sprak nauwelijks Engels omdat hij pas een halfjaar eerder uit Mexico was verhuisd, twee anderen konden niet lezen.

Op de laatste avond hadden we een kampvuur. Joseph, een stille jongen, kwam bij me zitten. In het zwakke licht van het kampvuur zag ik zijn donkere gezicht bijna niet. Hij keek me recht aan en toen zag ik dat hij tranen in zijn ogen had. Joseph mompelde iets. Ik zei dat ik hem echt niet kon verstaan, toen sprak hij wat luider. Hij vertelde me dat hij voor de eerste keer in zijn leven het gevoel had dat hij er echt bij hoorde. Dat hij net

zoveel waard was als zijn witte vriendjes in de groep. Iedereen en vooral ik deed heel gewoon tegen hem en dat had hij nog nooit in zijn leven meegemaakt. Joseph lachte, gaf me een hand en liep terug naar de andere kinderen. Ik kreeg een brok in mijn keel en snapte ineens wat discriminatie echt betekende.'

Dertien jaar later vloog ik met mijn pabodiploma op zak naar Amerika. Op weg naar een summercamp met kinderen uit de achterstandswijken van New York. Ook ik ben mijn Joseph tegengekomen en heb indrukwekkende ervaringen opgedaan. Jaren later zag ik meneer Jacobs weer en vertelde ik mijn verhaal aan hem. Niet alleen had hij destijds Joseph diep geraakt, door zijn verhaal was ook mijn leven voor altijd veranderd.

Marcel de Leeuwe